

Dimmissionstale 2020

Kære alle 3.g-ere.

I er og bliver de første!

De første kommende studenter der tog hul på en ny reform i 2017, med færre studieretningsfag, flere valgfag, fordybelsestid, SRP-forsvar og et grundforløb uden forudgående afgivelse af studieretningsvalg. Dermed blev I også de første, der fandt jer vældig godt til rette i grundforløbsklasserne med verdensborgernavnene gennem de første 2 måneder af gymnasietiden. Det blev en kæmpe udfordring at få de nye fællesskaber i studieretningerne til at fungere! Måske husker I det?

I er de første der i jeres grundforløb sejlede til FN-byen, hvor I blev præsenteret for de 17 verdensmål. Enkelte drenge blev så kåde at de hoppede i vandet - og aldrig kom med ind, men måtte tage toget hjem! Måske husker I det?

I er de første der bliver studenter fra en skole med nu både to s-stationer og en metrostation - og alligevel cykler langt de fleste af os!!!

Og - I var de første, der oplevede, at jeres gymnasium lukkede ned, da vores skole blev ramt af coronasmittet nr. 2, og hjemmeundervisning begyndte. I er de første, der har oplevet at terminsprøverne fra søndag aften til mandag morgen blev flyttet fra skolen til jeres egne hjem. Og som på et splitsekund kun fik zoom-vejledning inden I gik i gang med SRP.

Og I er de første der har oplevet som årgang at genindtage jeres skole - som eneste årgang! Med mange adfærdsrestriktioner genoptog I d. 16. april den fysiske undervisning og det savnede samvær med jeres klassekammerater. I var de første! Og vi elskede at se jer igen ;-)

Og I er den første årgang vi har oplevet, hvor I ALLESAMMEN sad på jeres pladser - og til tiden! - til begge jeres 2 skriftlige eksaminer. Ingen syge - I er de første!

Og lige nu er I igen de første - der sidder fordelt over hele Campus Rysensteen til en virtuel dimission og om lidt allesammen bliver studenter - SAMTIDIG! I er de første! Og I og VI vil altid huske det!

At være de første betyder, at man udsættes for nye rammer. Er man det første barn i familien, skal forældrene finde ud af, hvordan man løser opgaven - man er i bund og grund et eksperiment! At være en reformårgang i gymnasiet betyder også, at man er lidt af et eksperiment - og at være en corona-årgang oveni har virkelig fasttømret at I ER de første!

Jeres lærere har haft travlt i de tre år, I har gået i gymnasiet. Afslutningsvis med digital undervisning inden I kom tilbage - og for mange klasser undervisning i flere lokaler på een gang. De har taget virkelig god vare på jer som de første. Jeg håber, I er lige så taknemmelige som jeg er for det!

Men: selvom I er de første på alle disse nævnte områder, så har noget været klippefast! Værdisættet på Rysensteen ændrede sig ikke! Rysensteenerånden og GCP kan ikke verfes væk af reformer - eller for den sags skyld af virus! I var IKKE de første hvad det angår. I kom til en skole, som blev grundlagt i 1881 af en stærk kvinde - Laura Engelhardt - hvis motto hed "Tryghed i det nære". Skolen har i de 139 år, den har eksisteret ændret sig meget - især er den vokset voldsomt. Og den nære tryghed kan være svær at holde fast i. Men respekten for den enkelte og fællesskaberne er stadig helt grundlæggende for vores omgangsform og med NORA som holdepunkt - Nysgerrighed - Ordentlighed - Rummelighed og Ansvarlighed - er I gennem jeres gymnasietid blev påvirket til at passe på hinanden. Også selvom mange af jer ambitiøst har stræbt efter gode karakterer. Man skal altid have respekt for hinanden og hinandens synspunkter.

Husk altid Clement Kjergaards ord, som står på væggen i hovedbygningen: Jo mere uenig man er , jo pænere skal man tale til hinanden. DET er NORA!

De grundlæggende værdier på Rysensteen er også kommet til udtryk i hele GCP-programmet. I kom tilbage i 2017 til en skole med en klar international profil. Mange af jer havde inden I blev optaget på Rysensteen boet i udlandet, været på highschool efter 9. klasse et sted i verden eller været på en international efterskole. Og alle I andre vidste, at I med optagelse på Rysensteen ville få global dannelse med i bagagen sammen med jeres studentereksamen. Jeg kommer senere i programmet tilbage til nogle af jeres verdensborgeroplevelser.

Som årgang har mange af jer taget flot medansvar for rysensteenerånden og for fællesskaberne på skolen. Rundt om i klasserne sidder I, der har knoklet for at elevrådet fortsat tog vare på udfordringerne. I har fx medvirket til udformning af det flotteste årshjul som nye generationer nu kan fortsætte arbejdet indenfor. Andre af jer har lagt enorme kræfter i musical-arbejdet og gennem årene produceret flottere og flottere forestillinger. Mamsedrengene har torsdag efter torsdag knoklet for at eleverne og vi andre har fået velsmagende og billig fredagsfrokost. Skolebladet Kanylen er udkommet igen og igen - selv under coronaen. Kælderudvalget har med energiske 3.g-elever fået has på en kælder, der var ved at formolde. Festudvalget har ved gode 3.g-elevs hjælp også fået ny og bedre styring trods store udfordringer. Morgensamlingsudvalget har hjulpet med at understøtte det meget store fællesskab, som har store udfordringer på en campuskole som Rysensteen. Ved bl.a. at omtænke rammerne for samlingerne og ved at styre dem så flot.

Mange, mange andre initiativer kunne nævnes. I har været en skøn årgang, som vi vil huske for rigtig meget andet, end at I var de første! Og I skal have tak for, at I dermed har sat jeres præg på Rysensteen, mens I gik her, til glæde for de mange generationer, der skal komme efter jer.

Verden har i løbet af jeres gymnasietid forandret sig måske endnu hurtigere end tidligere:

- Brexit og Trumps America First politik har måske for altid ændret den verdensorden, vi har kendt i den vestlige verden siden 1945.
- Klimaudfordringerne er med alle de voldsomme eksempler vi ser fra det meste af verden efterhånden blevet anerkendt af alle politiske observanser
- Nordkorea har skabt nervøsitet i hele Sydøstasien ved at optrappe sit atomprogram med adskillige prøvesprængninger
-
- Borgerkrigen i Syrien har kostet massevis af døde og sendt endnu flere på flugt.
- og senest har Politidrabet på Floyd George afsløret den fortsatte racisme i USA og igangsat demonstrationer over hele verden

Sidst men ikke mindst har Corona-epidemien spredt sig over hele verden og ændret vores samfund på måder, vi overhovedet ikke kunne forestille os for bare få måneder siden!

Det er med andre ord en kaotisk og usikker verden, I træder ud i, når I snart forlader Rysensteen.

Forhåbentlig har GCP har forberedt jer på at navigere denne kaotiske og usikre verden ved at kombinere faglig og global dannelse. I fagene og i adskillige tværfaglige forløb har I behandlet mange af de nævnte problemstillinger. I er blevet dygtigere til at analysere verden og - gennem kulturmøder og kulturforståelsesforløb - også bedre til at forstå og omgås mennesker fra anderledes baggrunde. Med dette i bagagen håber vi, at I vil bidrage til, at verden af i morgen skal blive bedre end verden af i dag.

For selvom vi i mange øjeblikke kan se en Verden som er kaotisk, så **MÅ** vi ikke miste håbet. Håbet for at verden KAN forandre sig i den rigtige retning. Håbet for at I selv, alle dem I elsker og alle dem vi også skal tage vare på kan få et godt liv.

Vi skal fastholde vores håb - og vi skal lære at holde fast i dem - også selvom de ikke indfries umiddelbart. Og - netop dette kan være svært, når man er ung. I har med coronakrisen oplevet, hvordan håbet om en studentertid med alle traditionerne faldt fra hinanden. Det er tungt især for et ungdommeligt sind at opleve bristede forhåbninger.

Som den norske sundhedsminister Bent Høie for en måneds tid siden udtrykte så empatisk til de norske studenter:

“Næste sommer findes ikke hos jer. Når man er ung drømmer man om alt det, der skal ske lige nu. Virus knuste disse drømmer. I satte livet på pause for at redde andre. Tusind tak for det”

Det er præcist formuleret. I satte livet på pause. Det gik lige fra den vildeste fest for mange af jer på Søpavillonen en torsdag i begyndelsen af marts, til isolation, nødundervisning og en uforståelig række af aflysninger af alt fra Gallafest, sidste skoledag, fødselsdagsfester, eksaminer og andre af sommerens vanlige sammenkomster. Følelsen af tab og skuffelse har præget jeres forår og forsommer. Det ved jeg godt!

Det kan - som Bent Høie sagde - virke helt uoverskueligt at forestille sig, at kriser går over. Men det gør de! Derfor er det **ALTID** vigtigt at bevare håbet - også når det ser sort ud. Når kæresten går, når festen aflyses, når man ikke får adgang til præcis den uddannelse, man lige havde ønsket sig. **HUSK ALTID** mottoet: Semper Ardens - det brændende engagement. Lad aldrig skuffelser slukke jeres engagement. Bevar håbet!

I er og bliver de første. Og vi har fra I begyndte på skolen måtte tænke nyt. Og endnu mere nyt - nu med afslutningen af jeres gymnasietid. Denne afslutning er på mange måder fuldstændig anderledes end vi har prøvet før.

At tænke nyt og at udsættes for nyt er ofte både svært og tungt, fordi vaner også skaber tryghed og klare forventninger til fremtiden. Håbet er knyttet til det, vi kender. Vi glæder os fx som børn til det vi ser de større børn kan og gør. Og I har i 3.g glædet jer til sidste skoledag, til gallafest som 3.g-ere, til at blive færdige præcis på samme måde, som I har set andre blive i de tidligere år.

Vi håber, at I alle forandringerne til trods nyder netop denne stund. For lige om lidt bliver I studenter - og måske vil I netop huske det hele om også mange år, fordi alt er så forandret.

LINEDANSER:

Den næste sang vi skal synge er "Kære Linedanser" - en sang alle jer der har været på efterskole forventeligt kender, og en sang som mange af os andre har lært at kende på "Syng sammen" - fredage i coronatiden. Den handler om jer! Med afslutningen af gymnasiet - ja af hele jeres skoletid - har I billedligt talt nu fået en stang og en snor - og nu skal linedansen ud i livet begynde. Der er udspændt et net, men vejen er ikke let.

Som det udtrykkes i 4. vers i sangen:

*“Linedanser - vælg livet
hvilken er din vej?
Følg hjertet
uforfærdet
Sige ja og nej!
Verden spørger tit hvordan
og alt for lidt hvorfor
Der er så mange ting man kan
- stå for det DU tror!
Gid du aldrig mister modet
og lader
det onde uimodsagt
Når viljen befries, - da falder magt!*

Det er mit håb, at I med rysensteenerånden og NORA i hjertet og GCP-erfaringerne i bagagen er rustet til at møde de udfordringer, der ligger og venter på jer ude i virkeligheden.

Lad os sammen istemme “Kære Linedanser” inden I med huepåsættelsen bagefter bliver studenter fra Rysensteen 2020.